

været vanskeligt at finde en Vej, ad hvilken man ogsaa kunde give Bedkommende den rette Indflydelse, de billigen Burde have, og som Grempler herpaa skal jeg blot anføre, at naar enkelte Medlemmer af Communen maade udrede en forholdsmaessig meget stor Andeel af de Skatter, som Communens Udgifter fordre, burde de ogsaa kunne tillægges en større Bægt med Hensyn til den Stemme, de have at afgive, end det nu er blevet Tilfaeldet. Jeg skal f. Ex. blot anføre, at, naar En, som udreder en Tyvendedeel af Udgifterne til Communen, blev tillagt dobbelt Stemmeret, og den, der udreder to Tyvendedele, fik firedobbelt Stemme, vilde man, ved at forfølge en saadan Scala, naae det Maal, som forøvrigt det Lovforslag, som nu er under Forhandling, ganske bestemt har opstillet som Princip, nemlig at Bidrag til Communen egentlig er det, der giver Rettigelse til at have Indflydelse paa Valgene. Det er ogsaa en Valgmaade, som jeg troer, om den end ikke hos os er indført, dog i andre Lande kan paavises. Idet jeg saaledes blot har villet henpege til, at jeg har havt en ganske anden Tanke end den, der gjør sig gjældende her i det Lovforslag, der nu er under Behandling, har jeg ogsaa yttret, at jeg erkjender, at der for Diebliffet Intet vil kunne sættes igjennem i nogen anden Retning, og, da det maa være mit Dnske ligesaavel som de øvrige ærede Medlemmers, der ved den foregaaende Behandling havde Ørdet, at denne Sag maa finde sin Afgjørelse, og at vi maae faae en Forandring i Forordningen af 13de August 1841, vil jeg ogsaa med disse Bemærkninger, jeg nu har fremsat, og hvorved jeg har villet retfærdiggjøre, at det ikke er Inconsequents, der leder mig til nu at forlade den Anskuelse, som jeg før har havt, men at det alene er en Opoffrelse, at jeg sætter min egen Anskuelse tilside for at boie mig for Majoritetens Mening, — give min Stemme til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Nosenkrantz: Jeg befinder mig omtrent i samme Stilling som den ærede sidste Taler. Jeg har ogsaa tidligere af andre Grunde modsat mig et Lovforslag af lignende Bestaaffenhed. Denne gang indeholder det imidlertid et Prin-

cip, som jeg dog for en Deel maa tiltræde, og min Grund, hvorfor jeg stemmer derfor, er, at det indeholder en Henviisning til en ny Vej, fordi det indeholder et meget stort Skridt ind paa en Bane, som jeg for mit Bedkommende meget ynder, fordi det indeholder et stort Kampeskridt paa den almindelige Valgrets Bane. Hvorvidt dette Skridt skulde være for stort, og, hvorvidt der kunde være nogen som helst Anledning til at sege at gjøre det noget mindre, skal jeg i dette Diebliff lade være usagt. Jeg har endvidere en anden lille Bemærkning at gjøre. Der var i § 2 i det Lovforslag, som fremkom i sidste Sæstion om samme Gjenstand, en Bestemmelse, hvorefter der gaves Fuldmægtigen for en fraværende Eier en vis Indrømmelse til at have nogen Indflydelse paa de communale Anliggender, med andre Ord: der gaves ham Valgret og Valgbarhed. Jeg skal ikke her fremkomme med noget Ændringsforslag i denne Retning, da jeg, ligesom den ærede foregaaende Taler, troer, at det vissnok neppe vilde føre til Noget; men jeg skal dog tillade mig at minde om denne Bestemmelse, der, saavidt jeg kan skønne, vilde være til særdeles Gavn for den fraværende Eier, der derved vilde conservere sin Valgret, hvorpaa man dog her og allevegne sætter stor Priis. Jeg troer ogsaa, at det vilde være ikke mindre ønskeligt for selve Communen, da den derved, at sliige Individier vare valgbare, kunde i visse Tilfælde indvinde gode Kræfter. Men, som sagt, noget Ændringsforslag skal jeg ikke driste mig til at stille i dette Diebliff, især med Hensyn til de Udtalelser, der paa det Bestemteste have fraraadet enhver som helst Forandring, ligesom ogsaa med Hensyn til de forskjellige Dnsker, der alle forene sig i det Punkt, at dette Lovforslag maa faae Lovskraft saasnart som muligt. Jeg skal, som sagt, blot minde derom, som en Sag, der kunde henføres under Rubriken tabte Sager, og jeg skal ikke videre søge at efterlyse den. Medens jeg har Ørdet, skal jeg dog tillade mig at tilføie det Dnske, at det skulde glæde mig særdeles, om dette Lovforslag, naar det træder virkende frem og endelig engang træder ilde, maa vinde en større Anerkjendelse og en virkeligere Roes, end det har faaet her i Thinget, selv fra den